

On maamme köyhä ja siksi jää...

Monelle tuttu lausahdus ”vanhasta Suomesta”. Muistan lapsena usein miettineeni mikä yhteys on köyhyydellä ja sillä, että talvella on maa, järvet ja meri jäässä. Se ei ollut ainoa asia mitä ihmettelin. Suomen (ja muidenkin maiden) kielessä on lukuisia sanontoja, jotka eivät aukea yhdellä miettimisellä. Onko sitten ollut kyseessä sisäinen kryptaus vai mikä mutta tiedon muotoileminen siten, että ulkopuolisten on vaikea saada siitä selkoa, on kautta aikojen kuulunut kansakuntien perushyveisiin. Vai miksi luulette tenniksen pistelaskun olevan näennäisesti täysin epälooginen? Taisi olla niin, että rahvaan ei ole syytä ymmärtää yläluokan peliä ;-) Brittiläisistä mittayksiköistä olen vähän samaa mieltä. Tuumien, unssien ja gallonoiden kanssa elämä on varmaan jännittävämpää kuin yksioikoisten 10-järjestelmän loogisten yksiköiden kanssa. Tosin onhan meilläkin torimittoina kappi ja tiu... Mene ja tiedä. Istu ja pala ja mitä niitä onkaan...

Teekkareilla on sitten ihan oma maailmansa. Näin kesän loppuvaiheessa saattaa joltain tupsulakilta päästä tuttu lausahdus: ”Syksy saa, minä en!” Liekö siinä annos katoavan lämpimän kesän kaihoa mutta joka tapauksessa mennyt kesä oli monen mielestä heikompi kuin aikoihin. Ehkä me kaikki saamme syksyllä hieman korvausta lämpimien säiden muodossa. Jatketaan veneilyä joulun asti, en pane vastaan.

Me veneilijät pidämme useimmiten parempaa huolta rakkaista kulkuvälineistämme kuin itsestämme. Maalia, vahaa, öljyä ja muuta tarpeellista hankitaan ajoissa ennen seuraavaa veneilykautta. Kuinka paljon suunnittelemme itse omaa hyvinvointiamme? Sama koskee kotieläimiä ja oikeastaan mitä tahansa omistuksessamme olevaa. Koiramme ja kissamme syövät terveellisemmin kuin me ja jokainen niille tarkoitettu ruokalaji on käynyt läpi tarkat tieteelliset tutkimukset ja analyysit jne. Makkarapaketin kyljestä en löytänyt muuta kuin maininnan jostain nitraatista. Terveysvalistajat muistavat joka käänteessä puhua salaatin ja vihannesten puolesta ja hyvä niin. Asenteet vain ovat kovin tiukassa. Kaveripiiristä kuulin kauan sitten lausahduksen: ”Olen sopinut jänisten kanssa, että en koske niiden ruokaan eivätkä ne minun...” Niinpä...

Syksy siis pimenee pikku hiljaa ja veneiden kulkuvalot käyvät tarpeelliseksi jo normaaleihin liikkumisaikoihin. Kevään katsastuksesta on jo pitkä aika ja valoja ei todennäköisesti ole vielä kertaakaan käytetty sen jälkeen. Toimivathan ne?

Syksy tuo myös ravut pöytiin. Ei siitä sen enempää, en juurikaan syö rapuja koska niistä tulee pää kipeäksi.

Hyvää syksyn jatkoa

Harri Sane

Kirjoittaja on turvallisuuskouluttaja, Espoon Pursiseuran kommodori, Espoon Veneilyturvallisuusyhdistyksen puheenjohtaja, Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n veneilytoimikunnan puheenjohtaja ja hallituksen jäsen.